

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/62/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200936
Dátum vydania rozhodnutia:	21.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012200936.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu AGRO LADMOVCE, s.r.o., so sídlom Ladmovce č. 4, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 31. mája 2012, č. 1020506/1/1016027/2012/5050-r, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. marca 2013, č.k. 7S/147/2012-82, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Rozsudkom z 13. marca 2013, č.k. 7S/90/2012-103, Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 31. mája 2012, č. 1020506/1/1016027/2012/5050-r. Napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Kráľovský Chlmec zo dňa 10.11.2011, č. 738/230/27949/11/Koh, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní a poplatkov žalobcovi nepriznal nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie júl 2010 v sume 34 881,25 € a určil mu vlastnú daňovú povinnosť za toto zdaňovacie obdobie v sume 2 907 €.

Rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa vyhodnotil krajský súd ako zákonné a dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a z neho vyvodili aj správny právny záver.

Mal za nesporné, že žalobcovi nevznikol nárok na vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty v zdaňovacom období júl 2010 v sume 37 788,25 € na základe dodávateľských faktúr od dodávateľov O. S. - VENIKOM, s.r.o. a Agrozoran, s.r.o., Michal'any, pretože tento v konaní nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Krajský súd sa stotožnil so závermi správcu dane a žalovaného, že posudzovanie plnenia transakcií týkajúcich sa komodít uvedených v sporných faktúrach nesledovali skutočný obchodný účel a boli len nástrojom na

získanie daňovej výhody - finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu. Ďalej krajský súd uviedol, že v súlade so zákonom správca dane ponechal daň z pridanej hodnoty, ktorú žalobca vykázal ako vlastnú daňovú povinnosť, ktorú je žalobca ako platiteľ povinný odvieť vo výške uvedenej v podanom daňovom priznaní za už uvedené zdaňovacie obdobie.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti citovanému rozhodnutiu krajského súdu podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie žalobca.

Odvolaním doručeným krajskému súdu osobne 18. apríla 2013 žiadal zmenu rozsudku krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bude zrušené a vec mu bude vrátená na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil tým, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP), pričom jeho rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP).

Vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu voči rozsudku krajského súdu žalovaný vyslovil, že sa pridrižiava svojho stanoviska podaného ku žalobe a trvá na skutočnostiach uvedených v tomto stanovisku a to, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie správcu dane sú vydané v súlade s právnymi predpismi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) prejednal vec nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre konanie o odvolaní proti uzneseniu krajského súdu a je namieste osvolacie konanie zastaviť.

Najvyšší súd skúmajúc podmienky konania o odvolaní, zistil, že podaním adresovaným Krajskému súdu v Košiciach, doručeným mu 17. júna 2013 JUDr. Martina Gombosová, advokátka so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, oznámila súdu zánik plnomocenstva udeleného jej na zastupovanie žalobcu v konaní na základe dohody o zániku plných mocí a skončení zastupovania v súdnych konaniach pred Krajským súdom v Košiciach zo 14. júna 2013 (na najvyššom súde sa to týkalo tiež napr. konania vedeného pod sp.zn. 5Sžf/37/2014 a konania vedeného pod sp.zn. 5Sžf/68/2013).

Zistiť túto skutočnosť najvyšší súd výzvou z 4. augusta 2014 vyzval žalobcu, aby v súlade s § 250a OSP, § 24 a nasl. OSP a § 28 ods. 1 OSP obratom predložil originál plnomocenstva na zastupovanie v súdnom konaní. Súčasne ho poučil o následkoch nepreukázania zastúpenia v zmysle § 250a OSP, ktorým je zastavenie konania (§ 250d ods. 3 OSP). Výzvu žalobca riadne prevzal 8. augusta 2014.

Podľa § 250a OSP, žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 veta prvá OSP, súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Žalobca napriek riadne doručenej výzve a poučeniu do dnešného dňa nepreukázal zastúpenie advokátom,

resp. iný spôsob splnenia požiadavky § 250a OSP, ani neoznámil, že by bol požiadal Centrum právnej pomoci o priznanie nároku v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Véc prejednávaná tu najvyšším súdom v odvolacom konaní nie je vecou podľa § 250a časť vety za bodkočiarkou OSP, na ktoré sa vzťahuje výnimka zo zákonnej požiadavky povinného zastúpenia advokátom.

S ohľadom na uvedené skutočnosti najvyšší súd nemohol pristúpiť k vecnému vybaveniu odvolania žalobcu, ale musel pre nesplnenie zákonom ustanovenej podmienky pre konanie v správnom súdnictve odvolacie konanie zastaviť (§ 250a OSP, § 250d ods. 3 OSP; § 103 a § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože toto konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.